

РЕШЕНИЕ

№ 5879

гр. София, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 14.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **464** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от името на Е. Б. З. и уточнена с молба, подадена на 11.05.2022г. от нейно име, против разпореждане да се извърши действие по обявяването ѝ за общодържавно издирване (О.), обективирано в телеграма № 32954/15.12.2021г. Особеният представител, назначен на последната с определение от 01.06.2022г. на основание чл. 29, ал.4 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим съгласно чл.144 АПК, моли жалбата да бъде уважена и административният акт – отменен. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Със заповед № ЗД-С-ЛЮ-070/14.12.2021 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. (ДСП) на основание чл.33 от Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето (ППЗЗД) жалбоподателката била спешно настанена в кризисен център (с приоритетно настаняване на деца, жертви на трафик) в [населено място]. Съгласно чл. 27а, ал.1 от Закона за закрила на детето (ЗЗД), заповедта подлежи на предварително изпълнение. Поради това, ирелевантна за настоящия спор е висящността на производството по оспорването ѝ, по което е образувано адм. д. №

4051/2022г. на Върховния административен съд, Шесто отделение.

Видно от заявление рег. № 226000-18835/15.12.2021г. на Второ районно полицейско управление и сведение от същата дата (л.12-13 от делото), в деня на настаняването непълнолетната жалбоподателка напуснала кризисния център, съгласно подробното изложение на директора на центъра в посочените два документа. Била издадена телеграма за обявяване на О. № 32954/15.12.2021г., в която е отбелязана причина за издирването: напуснал на дом за деца, лишени от родителски грижи. Посочва се в телеграмата, че е подадено заявление от директора на кризисния център и, че непълнолетното лице до момента е в неизвестност.

Телеграмата обективира обжалваното разпореждане за обявяване на О.. Връщането на дете на лицата, които полагат грижи за него, е сред изрично уредените в чл.39 ЗЗД мерки за полицейска закрила, които са в правомощията на органите на Министерството на вътрешните работи (МВР). Макар директорът на кризисния център да не попада в кръга лица, определени в § 1, т.3 от Допълнителна разпоредба (ДР) на ЗЗД, той е длъжностното лице, отговорно за местонахождението на детето и осигуряване на грижата за него. Поради това, легалната дефиниция следва да бъде тълкувана в случая разширително с оглед най-добрия интерес на детето, съобразно т.5 от § 1 от ДР на ЗЗД. Ето защо, при уведомяването от директора на кризисния център за напускането му от жалбоподателката, която е дете по определението на чл.2 ЗЗД, полицейският орган е длъжал незабавно да предприеме издирването му, в съответствие с чл.42 ЗЗД и съобразно правомощията, предоставени му от Закона за МВР (ЗМВР) и в частност, чл.61 и чл.64 от същия. Това е сторено с обжалваното в случая разпореждане. Задържането на непълнолетното лице, напуснало дома, в което е настанено и намиращо се в неизвестност, съставлява основанието по чл.72, ал.1, т.7 ЗМВР - други случаи, определени със закон, в случая - ЗЗД.

В производството пред съда не бяха представени доказателства за съществуването на обстоятелства, годни да обосноват извод, различен от формирания от административния орган, че е необходимо незабавно предприемане на издирване на жалбоподателката. В тази връзка следва да се отбележи и, че съгласно чл.4, ал.1, т.5 от Инstrukция № 8121з-1008/16.12.2014 г. за организацията и реда за съпровождане на малолетни и непълнолетни лица от полицейските органи на МВР, на такова съпровождане подлежат непълнолетни, избягали от домове за временно настаняване. За целта, полицейските органи разполагат с оперативна самостоятелност да предприемат действия по своя преценка, необходими за издирване на посочените лица.

Поради това и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че разпореждането е издадено от компетентен орган в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и то е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора разноските остават за жалбоподателката така, както са направени и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за възнаграждение за юрисконсулт. Последното съдът определя на 100 (сто) лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Б. З., с ЕГН [ЕГН], против разпореждане за да се извърши действие по обявяването ѝ за общодържавно издирване, обективирано в телеграма № 32954/15.12.2021г.

ОСЪЖДА Е. Б. З., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: